

העם

בחירות - מייד!

האחריות הלאומית מחייבת שהבחירות תיערכנה לכל המאוחר בסוף חודש מארס

בשנתיים האחרונות היתה ממשלה הליכוד בבחינת אסון לאומי. המחיר והולך הקדחתנית לרכישת החל מהשבוע. ממשלת הליכוד מהווה סכנה לאומית.

מבחינה כלכלית, אין לצפות ממשלה כזאת אף קורטוב של אחריות. השאיפה הקדחתנית לרכישת קולות מוכרחה להכתיב את כל מהליכוד. לא היה זה מיקרה כי של ייגאל הורביץ, השמיצו אותו חבריו בכך שכישלונותיו הכלכליים הרחיקו את הבוחרים מן הליכוד. היו אלה אותם השרים אשר הלילו את הורביץ, כגואל וכמושיע.

ממשלה כזאת אינה מסוגלת לבנות תקציב אמיתי. הנטייה הטיבעית תהיה לרמות - לבצע הסכונות פיקטיביים על גבי הנייר, לבזבז מיליארדים לרכישת קולות, תוך דחיתת החשבון עד אחרי הבחירות.

ההחלטה בעניין המורים היתה דוגמה לכך: הוחלט שנתן את ד"ר עיוני "עקרונית" - ולברר את הפרטים במהלך 1981. כלומר: את החשבון תשלם הממשלה הבאה, החל בשנת 1982.

קידוק הברמנים. מבחינה מדינית וביטחונית, הסכנה חמורה עוד יותר.

מהו זמן עוסקת הממשלה בדרום לבנון בפעולות, העלולות בכל עת לגלוש למצב מילחמתי. הפיזיקלית לגרום לכך ולהנחית מכה על סוריה ו/או על הכוחות הפלסטיניים, כדי להלהיב את הציבור ולהשנות את האווירה בארץ. הוא גדול מאוד.

המצב הבינלאומי - ובעיקר החשש מפני הממשלה הבאה בארץ צות-הברית - ציננו עד כה את ההתלהבות לכך. אך במצב של

סיחור של תקופת-מעבר ממושכת, עלולות העכבות להיחלש. כל הבלמים במכונה הממשלתית נחונים עתה בסכנה של קילקול. תיבות פאנדרה. משום כך, חובה היא לצמצם את תקופת המעבר עד למינימום המוחלט. תקופת המעבר לאומית מספיקות בהחלט להכרעה לאומית בציבור מבוגר ואחראי.

דחיית הבחירות עד לחודש יוני תיצור מצביביניים של חצי שנה, שבה יותר כל רסן, ושבה יפכו החיים בארץ לסיוט של קאקופוניה מיפלגתית, כשכל תיבות-פאנדרה תיפתחה לרווחה - הן האמיתיות, הן המפוברקות.

גם לכך כבר ניתנה השבוע דוגמה מאלפת ומצחינה.

המסקנה: מבחינת האחריות הלאומית, צריכות הבחירות להיערך לכל המאוחר בסוף חודש מארס, 1981.

רוח רפאים

חידוש הוויכוח ערצה ארלוזורוב כא

הדגיש את חידוש המערכה בין מפא"י

והרוויזיוניסטים

כאילו הותאם הדבר מראש על ידי כמאי בעל הוש נבואי, צצה פרשת רצה ארלוזורוב מחדש בדיוק ברגע שבו השתררה במדינה אווירה של בחירות.

שאלו ארלוזורוב, בנו של הנהיג שנרצח בשפתייה של תל-אביב, מול רחוב ארלוזורוב הנוכחי, התראיין בטלוויזיה. הוא חזר על ההאשמה כי אביו נרצח בידי הרוויזיוניסטים - והביא לכך כמה נימוקים. העיקרי שבהם: אמו, סיימה ארלוזורוב, העידה כמה דקות אחרי הרצח כי הרוצחים היו יהודים, ועמדה על כך במשך ארבעים שנה, גם בשיחות האינטימיות ביותר עם בנה.

השאלה "מי רצה את ארלוזורוב?" רודת את הישוב והמדינה מזה 47 שנים. היא עולה מאליה בכל פעם שמתחדשת ההתייחסות ההיסטורית בין שני הרוויזיוניסטים מכאן, התנועה הרוויזיוניסטית מכאן.

השבוע התהלכה רווחת-רפאים זו שוב במדינה, כאילו באה להדגיש כי שוב עומדת להיערך מערכת בין יורשי ז'בוטינסקי, כיום הליי-ווד, ובין יורשי ברל כצנלסון ודויד בן-גוריון, כיום מיפלגת העבודה.

אנאטומיה של כישלון

המזים היו יפות, התרמית היתה נהדרת, התוכנית לא היתה קיימת

שרהאוצר השני של ממשלת הליכוד התפטר כשהוא עטור הילה של גבר נמרץ ונחושי-החלטה, ש"ויתר על כסאו ובלבד שלא לסכן את תוכנית-ההבראה הגדולה שלו (ראה לעיל).

האמת היתה הפוכה. הורביץ נטש את תפקידו אחרי שהתגלה ככישלון מוחלט. מיקרו זמאקרו. האיש שהובא לממשלה כמושיע, אחרי שהציבור מאס בשימחה ארליך ובליליות-ברווזים, נודע כיום שהתמחה בהכרעה מיפעלים כושלים. בפשטנות הנאיבית האופיינית לציבור הישראלי, סברו הכל כי מי שהצליח להבריא מחלבה, יוכל להבריא גם מדינה.

חיש מהר התגלה כי אמונה תמימה זו אינה אלא אמונה טפלה. אין כל דמיון בין מיפעל פרטי ובין משק לאומי. בלשון הכלכלית: הורביץ הצטיין בעניינים קטנים ("מיקרו"), לא הבין דבר בעניינים הגדולים ("מאקרו").

הורביץ בא לאוצר מבלי שתהיה בידו תוכנית כלשהי לפיתרון הבעיות הלאומיות הגדולות. הוא הביא עימו מומחה למיסים, הד"ר יעקוב נאמן, שנכפה עליו על-ידי צעירי המפד"ל, שתמכתם היתה כרושה לו להשגת המישיה. נאמן, כמו הורביץ, לא ידע דבר על בעיות הכלכלה הלאומית.

מריצה לדהירה. תחת תוכנית היה להורביץ, כמו לקודמו ארליך, צורך של מליצות פשטניות שנלקחו מאוצר הסיסמות הפשטניות של מחנה שלא היה מעולם בשילטון במדינה.

כשם שארליך ביצע את ה"ליי-ברליזציה" מבלי להבין את הכוחות שהות שהוא שיתר, ובכך נתן דחיפה עצומה לאינפלציה, כן החל הורביץ להעלות את מחירי מיצי-רכייהסוד, והפך את ריצת האינפלציה לדהירה.

הסיסמות היו יפות ומשכנעות, והתקבלו יפה באמצעי-התיקשורת. ה"תדמית" של הורביץ הלכה והשתפרה. התבטאויות הפשוטות שלו - "אין ליי", "לחתוך בר"בשר החי" - יצרו את הרושם שהנה איש היודע את אשר הוא עושה.

למעשה היו אלה מילים ריקות. להורביץ לא היה מושג מה הוא עושה.

מרשיים וחסר-תוכן. ואכן, הוא פנה לכיוונים שונים, לפי (המשך בעמוד 35)

הממשלה אליבי לכל

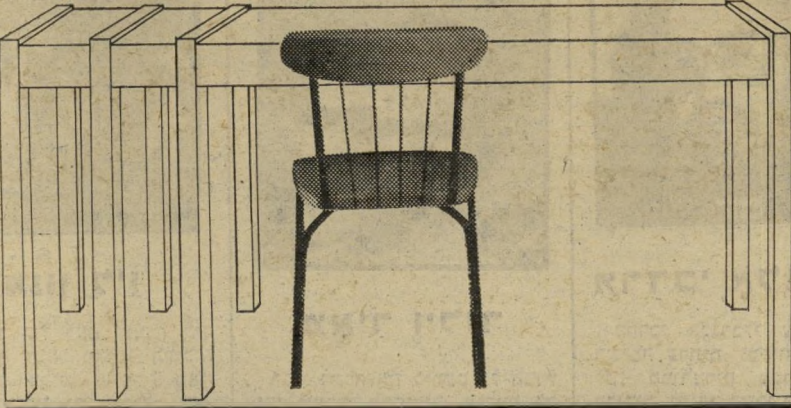
בין כג גיבורי העקידה היה קיים קשר איים: דהפוך את המורים עידה למשבר

ציבור המורים זכה בכבוד גדול. בגללו נפלה הממשלה - כביכול. אם רצתה הממשלה, "להרים את מעמדו של המורה", לא יכלה להעניק לו כבוד גדול יותר.

אלא שהיה זה כבוד מפוקפק. לפי כל הדיעות, שריהאוצר ייגאל הורביץ לא התפטר בגלל המורים. הוא בא לישיבת הממשלה כשהחלטתו נחושה להתפטר בכל מיני רה. תהיה ההחלטה על דו"ח עיוני כאשר תהיה. המורים שימשו כתירוץ נוח.

נראה כי הורביץ לא היה היחיד שהחליט כך. למעשה היה קיים קשר אלים בין שלושת גיבורי העלילה - ייגאל הורביץ, וברל לון המר ומנחם בגין - להפוך את המורים לאליבי משותף למשבר הבלתי-ימנע בממשלה. הרווח היה משולש. ייגאל הורביץ הוכיח למעריציו כי הוא לר

שולחן+4 כסאות - 2,640 ש'.

פינת אוכל של דניש במחיר חד-פעמי שולחן אוכל יפהפה עשיר עץ אורן מאטיבי בעיצוב בלעדי ומשטח עליון רחוק. 4 כסאות תואמים מיובאים מאיטליה. השולחן ניתן להארכה מ-80x130 ס"מ ל-80x190 ס"מ המחיר בשיטת "שלם וקח" וכולל נע"מ.

דניש

רמת-גן, דרך ז'בוטינסקי 104. ירושלים, רח' הסורג מול בנק ישראל. חיפה, אחוזה, רח' חורב 53, באר-שבע, רח' החלוץ 124

מנהל חברה דינמי איש פירסום ושיווק יוזם, עצמאי ומיומן (מוצרי צריכה ובני קיימא, שרותים ופיננסים) מעוניין להשתלב במערך השיווק של חברתך. לקביעת פגישה פנה נא אל ת.ד. 348, בניברק